

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 48/11
v Luxemburgu 12. mája 2011

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-483/09 a C-1/10
Magatte Gueye/ Valentín Salmerón Sánchez

Podľa generálnej advokátky Juliane Kokott otázka, či obeť domáceho násillia má možnosť rozhodnúť sa pre okamžité obnovenie spolužitia s násilníkom, nepatrí do pôsobnosti práva Únie

Názor obeti však treba zohľadniť na účely úpravy dĺžky trvania zákazu priblíženia sa upraveného vo vnútroštátnom práve

V prípade domáceho násillia sú španielske sudy pri trestných sankciách povinné rozhodnúť o treste zakazujúcom páchatelovi násilných činov priblížiť sa k obeti. Tento trest je povinný a musí byť uložený vo všetkých prípadoch domáceho násillia, a to aj v menej závažných prípadoch, akými sú slovné útoky. Toto opatrenie zákazu priblíženia sa, ktoré je určené na ochranu obete, sa ukladá na dobu minimálne šesť mesiacov. Nedodržanie tohto opatrenia zákazu priblíženia sa predstavuje samo o sebe trestný čin.

M. Gueye a V. Salmerón Sánchez boli odsúdení za zlé zaobchádzanie so svojimi družkami. Bol im uložený trest zákazu priblíženia sa k obeti alebo nadviazania kontaktu s ňou počas sedemnástich a šesťnástich mesiacov. Niekoľko dní po ich odsúdení M. Gueye a V. Salmerón Sánchez obnovili spolužitie so svojimi družkami. Z dôvodu nedodržania opatrenia zákazu priblíženia sa, ktoré im bolo uložené, boli zadržaní a odsúdení. Obaja podali odvolanie voči odsudzujúcemu rozsudku na Audiencia Provincial de Tarragona (Španielsko) (Krajský súd Tarragona). V týchto odvolaniach sa družky oboch obžalovaných považujú za nepriame obeť španielskej právnej úpravy. Obe ženy totiž tvrdia, že vo vzťahu s druhom pokračovali dobrovoľne, bez nátlaku, bez toho, aby boli v hmotnej núdzi a samé iniciovali obnovenie spolužitia.

V tejto súvislosti sa Audiencia Provincial de Tarragona v podstate pýta, či Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV o postavení obetí v trestnom konaní¹ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pri trestných činoch spáchaných v kruhu rodiny kogentne vyžaduje uložiť páchatelovi násillia opatrenie zákazu priblíženia sa k obeti bez toho, aby umožňovala upustiť od uloženia zákazu po zvážení okolností konkrétneho prípadu, a najmä želania obete obnoviť vzťah s páchatelom násillia.

Vo svojich návrhoch, ktoré dnes predniesla generálna advokátka Kokott, predovšetkým uznáva, že pri takomto kogentnom opatrení zákazu priblíženia sa stoja proti sebe požiadavka účinného verejného zásahu proti domácejmu násilliu a právo obete ne rešpektovanie jej súkromného a rodinného života. Generálna advokátka sa však domnieva, že táto zložitá otázka rovnováhy medzi rozdielnymi záujmami nepatrí do pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2001/220.

V tejto súvislosti J. Kokott zdôrazňuje, že **rámcové rozhodnutie 2001/220 neupravuje všeobecne všetky aspekty ochrany obete, ale len tie aspekty, ktoré sa týkajú procesných záruk trestného konania** (akými sú vypočutie, vykonanie dôkazov, právo na informácie atď.).

Generálna advokátka tvrdí, že **forma a dĺžka sankcií, ktoré členské štáty môžu uložiť v prípadoch domáceho násillia, nepatria medzi procesné záruky a z tohto dôvodu nepatria do pôsobnosti rámcového nariadenia**. V dôsledku toho generálna advokátka zastáva názor, že

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (Ú. v. ES L 82, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 72).

vhodnosť takej sankcie, akou je systematicky ukladané opatrenie zákazu priblíženia sa upravené španielskym právom, nemôže byť posúdená na základe rámcového rozhodnutia 2001/220.

Po druhé generálna advokátka posudzuje rozsah práva obete na vypočutie priznaného rámcovým rozhodnutím a účinky tohto práva na sankciu, ktorá má byť uložená páchatelovi tohto protiprávneho činu.

Z tohto hľadiska J. Kokott upresňuje, že právo obete na vypočutie zaväzuje členské štáty, aby jej umožnili vyjadriť svoj názor na uloženie sankcie zákazu priblíženia sa, ak obeť udržuje s páchatelom úzky osobný vzťah a ak takáto sankcia má aj nepriame účinky na jej súkromný a rodinný život. S cieľom zabezpečiť potrebný účinok tohto práva na vypočutie musí podľa generálnej advokátky súd poskytnúť možnosť, aby sa obeť pri ukladaní mohla vyjadriť, pričom sa musia zároveň dodržať spodné a horné hranice sankcie stanovenej vnútroštátnym právom. Táto požiadavka však nepredpokladá, že by rozhodnutie o sankcii záviselo od vôle obete a že by príslušný súd bol viazaný jej posúdením.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499